

OPEN BRIEF B. en W. NUTH

Geacht College,

In vervolg op ons schrijven d.d. 19 maart 1982 betreffende de capaciteit door Uw Dienst Openbare Werken aan de Panhuysvijver te Wijnandsrade, delen wij U mede verheugd te zijn over de snelle jonge aanplant door de schooljeugd op Boomfeestdag. Natuurlijk kunnen jonge bomen geen oude bomen vervangen. Anderzijds zijn wij realistisch genoeg om te onderkennen, dat bomen die zijn omgehakt niet meer teruggeplaatst kunnen worden.

Uw besluit om de jonge aanplant aan de Panhuysvijver te doen plaatsvinden in plaats van de geplande lokatie aan het Burgemeester Cortenraad-sportcomplex achten wij daarom een wijs besluit, omdat het „kaalslagkarakter” van de vorige actie er door wordt weggenomen.

Wij hebben de vorige keer snel gereageerd, wij vinden het daarom op zijn plaats om deze positieve reactie ook snel door te geven.

Toch willen wij nogmaals herhalen, dat toekomstige ingrepen ten aanzien van het dorpsgezicht van ons kerkdorp het beste vooraf met de bevolking kunnen worden besproken. Onze Stichting is bereid om voorlopig als gesprekspartner op te treden. Ook wij hebben deskundigen in onze kring, die het Bestuur terzake kunnen adviseren.

Hoogachtend,
Het Bestuur van de Stichting
Vrienden van Wijnandsrade.

vinden wij. Er staat:

“In Uw brieven werpt Uw stichting zich op als woordvoerder en representant van de inwoners van de gemeenschap Wijnandsrade. Dat is staatsrechtelijk een onjuist uitgangspunt. De Gemeenteraad is bij uitstek het forum dat niet alleen beleid aangeeft, maar ook wat ons bestuurlijk functioneren aangaat als klankbord optreedt, en dat zelfs ons ter verantwoording kan roepen. Wij menen dan ook dat ingaan op Uw wens om U structureel als gesprekspartner te beschouwen noch wenselijk noch juridisch correct is. Wij zijn bovendien, zoals U zult kunnen begrijpen, daartoe te minder geneigd als U brieven tot ons richt, waarin onze ambtelijke deskundigen worden betiteld als “boomkwakzalvers” en hun adviezen als “kaalslagadviezen” worden aangemerkt.”
Overigens zal de klankbordfunctie van de Gemeenteraad - wanneer dit voor het College van B. en W. de signalen uit de kerkdorpen moet opvangen en doorgeven - beter ontwikkeld dienen te worden, want over de hele kwestie van de boomcapaciteit is in de Gemeenteraad geen enkel woord gezegd.

Tenslotte citeer ik F.J. Beemsterboer in Nuth en Omstreken van 31 maart in zijn artikel “Wie moet er om, de boom of”:
“Onze groenvoorziening, die in de gemeente Nuth echt niet lijdt aan overdaad, wordt zonder voorkennis van de eigenaars (de burgerij) ontluisterd. Wanneer dat persé nodig mocht zijn, tja dan hebben wij als leken het hoofd te buigen voor die noodzaak. Maar.... waarom geen voorkennis, waarom geen inspraak, waarom klakkeloos af te gaan op het advies van iemand die het meent te weten? Zouden er misschien ook onder de burgers van Nuth mensen kunnen zijn die een visie, een meer genuanceerde visie hebben over wat ons te doen staat voor het behoud van natuurlijk schoon? Het is zeker niet aan mij om de deskundigheid van gemeentelijke adviseurs in twijfel te trekken. Het is zeker ook niet aan mij om te oordelen over wat in Wijnandsrade wordt betiteld als een wanprestatie, maar.... waarom niet eerst contact op te nemen met de eigenaren van die bomen, contact op te nemen met de burgers van Nuth, alvorens tot een zo rigoreuze ontluistering over te gaan. Een dergelijk beleid moet om moeilijkheden roepen....en dat is nu juist wat we moeten zien te voorkomen. Achteraf verantwoording afleggen is een normale zaak wanneer het dingen betreft die nog kunnen worden teruggedraaid. Wanneer we echter besluiten nemen waarbij een terugdraaiing op geen enkele manier meer mogelijk is, lijkt het dienstig de porseleinkast met gymschoenen te betreden.”

J.J.A. Jetten.
26 april 1982